

Derde van de vijf genomineerden voor de Rink van der Velde Priis: Freddy Scheltema 'Ik hoopje dat ik mei myn boeken de jeugd oan it lêzen krij.'

Op woensdag 19 februari wordt om 16:00 uur in het gemeentehuis van Drachten bekendgemaakt wie de winnaar is van de zesde Rink van der Velde Priis. Een twejaarlijkse literaire prijs waar het gaat om oorspronkelijk en nieuw Fries (of in een Friese streektaal geschreven) proza, in de genres die Rink van der Velde heeft beoefend (roman, kort verhaal), en dat als zelfstandige boekuitgave is verschenen.

Freddy Scheltema is geboren in 1960 in Easteren, waar hij nu nog woont. Hij heeft tot nu toe twee boeken geschreven: 'De reïny, in rock 'n roll roman' (2011) en 'De keet fan Annawâld' (2012). Met dat laatste boek is Freddy Scheltema genomineerd voor de Rink van der Veldepriis. In het dagelijks leven is hij ambtenaar. Zijn grote passie is muziek maken, zowel rock als klassiek. 'De keet fan Annawâld' gaat over een groep jongeren in het fictieve dorp Annawâld.

Hoe kwam hij op het idee dit boek te schrijven? Scheltema: 'Ik wie froeger lieder fan in fuotbalteam, jonges fan sechtjin, santjin jier. Sy hiene in drank-keet flak bûten it doarp, it Dophok. It wie in hiele entûsjaste ploech; as de fuotbalkantine tichtgong dan fregen se oft ik meigong nei it Dophok om dêr noch ien te dopjen. Jierren letter rûn ik mei myn frou troch it lân en seach ik de jonges it Dophok ôfbrekken, se wiene doe 23, 24 jier. Se brutsen eins net allinnich it Dophok, mar ek har jeugd ôf. Ik tocht: dêr sit in moai ferhaal yn. Ik bin doe oan de keukentafel sitten gong en begûn mei it skriuwen fan it boek. Dêrby bin ik tragyk en drama net út de wei gien. 'De keet fan Annawâld' is net allinnich bedoeld foar jongeren, mar ek foar folwoeksenen.

Myn beide boeken ha itselde tema: jeugdkultuer. Ik lêse eins net folle Fryske boeken, want de ûnderwerpen sprekke my net oan: swiere klaai, gereformearden, ymmigranten, krisis en wyt ik allegear. Ik hoopje dat ik mei myn boeken dy't yn de no-tiid spylje ek de jeugd oan it lêzen krij. Der moat ris in frisse wyn troch de Fryske literatuer hinne, fyn ik. Organisearje bygelyks in jûn foar de Fryske literatuer mei in ferkiezing foar it bêste boek en in Frysk diktee, en stjoer dat út op Omrop Fryslân. Yn myn boeken ha ik in sa linich mooglik Frysk brûkt. Ik bin no mei in Nederlânsktalige roman dwaande.'

Wat vindt Scheltema ervan dat hij genomineerd is voor de Rink van der Veldepriis? 'Ik bin út de skroeven! Sa'n priis is fansels in enoarme stimulâns. Doe't ik sechtjin wie bin ik operearre oan in foarholleholte-ûntstekking en moast ik fjirtjin dagen yn 'e hûs bliuwe. Ik ferfeelde my en begûn boeken te lêzen fan Rink van der Velde, dy't ik fan ús beppe krige, lykas 'De fûke' en 'Feroaring fan lucht'. Ik fûn dy boeken geweldich! Dêrom bin ik noch mear ferbjustere dat ik nominearre bin foar dizze priis.'

Tresoar installeerde de jury: Tryntsje van der Steege, Forina van der Zee en Tessa Blaauw. De prijs bestaat uit een beeld van kunstenaar Anne Woudwijk en een geldbedrag.

DLTC start met "Tennisschool Drachten"

Drachtster Lawn Tennis club wil in Drachten en omgeving toonaangevend zijn op het gebied van tennistraining. Daarom start DLTC met een Tennisschool met de bedoeling een sterk merk te worden binnen het sportaanbod in de regio.

DLTC richt zich op de breedtesport. Een belangrijk aspect daarin is aandacht voor de jeugd, zowel recreatief als prestatief. In de afgelopen jaren heeft DLTC al veel activiteiten ondernomen om de jeugd enthousiast te maken voor de tennissport.

Door de Tennisschool Drachten wil de club de jeugdleden blijvend aan zich binden. DLTC is een aantal jaren geleden begonnen met een gestructureerde opleiding. Dit heeft goede resultaten opgeleverd want noordelijke talenten spelen nu bij

DLTC dankzij de opzet en kwaliteit van de trainingen. Ook wordt er een schooltennisproject uitgevoerd met in april een schooltennistoernooi. Onder de vlag van Tennisschool Drachten gaan de trainers van DLTC door op de ingeslagen weg. Zij organiseren het hele jaar door aantrekkelijke (tennis) activiteiten.

Kijk voor meer informatie op: www.dltc.nl

Deelnemers gevraagd aan Kunst- en Boekenmarkten Drachten

Ook dit jaar wil de winkeliersvereniging ha&ie weer die gezellige kunst- en boekenmarkten organiseren in Drachten. De kraampjes zullen worden opgesteld tussen de winkels op de Noorder- en Zuidebuurt te Drachten. Hierbij een oproep aan alle Kunstenaars en Boekenliefhebbers in de regio om zich te melden om hun kunst en of boeken te tonen en eventueel te verkopen. De markten zijn in Drachten van 10-17 uur op zaterdag 24 mei, 26 juli en 13 sept.

Voor meer informatie en aanmelden kunt u contact opnemen met:
www.koos-beemsterboer.nl
koosbeemsterboer@hetnet.nl

Asiel dier van de week: Odie

Ik ben een ex- kater van 10 jaar. In december is er afstand van mij gedaan nu zit ik hier nog steeds op een nieuw baasje te wachten. Ik wordt hier in het Dierenasiel, prima verzorgd maar ben nu wel weer toe aan een eigen stekje. Denkt u nu wat een knappe jongen?

Twijfel dan niet langer en kom mij zo snel mogelijk halen. Om de prijs hoeft u het niet te laten ik mag weg voor het lage 'seniorentarief'. *Geïnteresseerd? Neem dan contact op met dierenasiel de Swinge; 0512-543114 of via www.deswinge.nl*

COLUMN

Verhuismania

Iedereen die wel eens verhuist is, zal nog wel eens nachtmerries hebben van die periode. Tijdens een verhuizing moet je noodgedwongen alles, maar dan ook alles door je handen laten gaan. De spulletjes die je ooit met een achteloos gebaar op zolder, in de kelder of in de overloopkast hebt gezet kom je nu weer tegen. We zitten nu midden in die periode, maar gelukkig kan ik bouwen op drie fijne verhuiscpartners. Marktplaats, Kringloop en De Stort. Als ik tegen mijn auto roep 'Kringloop' dan rijdt hij er bij wijze van spreken al automatisch naar toe. Mijn spulletjes worden er met open armen ontvangen en het is fijn als dingen een tweede leven krijgen. Ook Marktplaats is een belangrijke verhuiscpartner. Met gigantische bedragen variërend tussen de 5 en 10 euro voel ik me een aardig handelaartje. De handling kost echter het driedubbele. Nadat ik eerst de oeverloze mailtjes van de potentiële koper, met vragen als hoe hoog, breed, lang, hoe oud is het, hoe werkt het, te hebben geantwoord is er dan eindelijk een overeenkomst. Mevrouw haalt het op, ik de halve zondagmiddag op haar gewacht, krijg ik een telefoontje dat het toch maar moet worden opgestuurd. Eerst breed tape zoeken, verhuisdoos eromheen, naar het postkantoor rijden, enfin, als ik het omreken moet er bij elke transactie zeker 15,00 euro opgeteld worden, maar ja het is ook een beetje een sport. Hoera, weer iets weg van die enorme berg spullen. Ook De Stort kan ik inmiddels geblinddoekt vinden. De eerste keer dat ik er kwam met mijn auto tot de nok toe gevuld met troep, bekeken de mannen van De stort mij met argwaan. Was dit 'famke' hier al eens eerder geweest. Nee, dat dachten ze al, zij wisselden blikken van verstandhouding met elkaar. 'T vrouwtje snapte er niks van, gooide het metaal in de plastic bak en andersom, zij zouden wel even helpen. Erg aardig van ze. Inmiddels ben ik stortdeskundige dus mik ik alles zelf met een grote zwaai in de goede bakken. Weer een ervaring rijker!

Ik wordt dus de laatste tijd erg geconfronteerd met mijn koop- en verzamel lust, maar ook met onze familiehistorie. Plakwerkjes van de kinderen, moederdagtekeningen en we hebben alweer avonden doorgebracht, bladerend in alle fotoalbums. Wauw, heftig zo'n verhuizing, de familiegeschiedenis gaat in vogelvlucht aan je voorbij. En eerlijk gezegd bewaar ik toch ook nog wel het één en ander, want weggooid kan altijd nog.....

Cursief